

Fiet van Beek: 'Zo willen wij het' Uitgeverij SWP, Amsterdam 2006. ISBN 9066655062 (Kind en ouders/ Geestelijke gezondheidszorg/PO/AG) Zie ook: <http://www.swpbook.com>

Fiet van Beek: 'Missen we iets' Uit huis geplaatste kinderen over hun levenssituatie. Uitgeverij SWP, Amsterdam 2000. ISBN 9066653647 (Kind en ouders/ Geestelijke gezondheidszorg/PO/AG) Zie ook: <http://www.swpbook.com>

Fiet van Beek en Jolanda Stellingwerff: 'Gezellig en irritant' Ervaringen van de kinderen van pleegouders. Uitgeverij SWP, Amsterdam 2003. ISBN 9789066655072 (Kind en ouders/ Geestelijke gezondheidszorg/PO/AG) Zie ook: <http://www.swpbook.com>

Fiet van Beek en Joop Buinink: 'Ze doen het voor mij' Kinderen en jongeren over de jeugdbescherming. Uitgeverij SWP, Amsterdam 2006. ISBN 9066658011 (Kind en ouders/ Geestelijke gezondheidszorg/PO/AG) Zie ook: <http://www.swpbook.com>

Soort Boek/Ziekte/Stijl:

Boek 1, covertekst: 'Wie kan beter vertellen wat vraaggericht werken is, dan de ouders en jongeren die de hulp nodig hebben? In *Zo willen wij het* staat beschreven waaraan goede hulp volgens hen voldoet, hoe zij willen dat een hulpverlener met hen omgaat en wat zij verwachten van een hulpverlenende organisatie. Ouders en jongeren houden er hun eigen criteria op na, die verrassend concreet, realistisch en bruikbaar zijn.

Het is een boek met veel citaten. Honderden interviews en tientallen onderzoeken waarin de klant zelf aan het woord komt, vormden de basis. Het geeft geen blauwdruk, maar bouwstenen voor een meer vraaggerichte jeugdzorg. Dat kan alleen een jeugdzorg zijn, die ouders en jongeren meer macht, informatie en samenhang biedt.' Boek van 128 pagina's.

Boek 2, covertekst: 'Er wordt veel over; maar weinig met jonge kinderen gepraat. Zeker als het gaat om 'moeilijke' zaken zoals levensvragen. Een onderwerp waar menig volwassene nog moeilijk mee uit de voeten kan. Hulpverleners overwonnen hun schroom en gingen in gesprek met jonge, uit huis geplaatste kinderen. Het werden boeiende en levendige gesprekken over het leven, verlangen naar huis, de toekomst, feestvieren, de dood, God en het leven in een groep. Deze en andere belangrijke thema's worden beschreven, gelardeerd met veel citaten van kinderen. Daarnaast is er aandacht voor de gespreksvoering met jonge kinderen over levensvragen en waarom dat zo vaak als moeilijk ervaren wordt. Een boek met citaten en tekeningen van kinderen, vergezeld door concrete handreikingen voor iedereen die met uit huis geplaatste kinderen werkt. Voor wie niets wil missen van hun belevingswereld en levensvragen. Dit boek is tot stand gekomen in opdracht van het Samenwerkingsverband Levensbeschouwing Jeugdhulpverlening (SLJ).' Boek van 176 pagina's.

Boek 3, covertekst: 'In 'Gezellig en irritant' vertellen kinderen van pleegouders openhartig over wat het voor hen betekent om een pleegzus of -broer te hebben. De komst van een pleegkind brengt voor de meeste van hen wel wat veranderingen met zich mee. In 14 boeiende portretten komen jongeren met verschillende achtergronden en

ervaringen aan het woord. Zij vertellen over hun leven nu of kijken terug naar hoe het was toen zij nog thuis woonden. De titel vat de mening van de jongeren over pleegkinderen kort en krachtig samen. Leuk aan pleegouderzorg is dat het veel gezelligheid geeft en meer leven in de brouwerij. Een andere, minder prettige kant is er ook: irritant gedrag van pleegkinderen of meer ruzie en onrust thuis. Gezellig en irritant is in de eerste plaats een boek voor jongeren. Maar het geeft (pleeg)ouders en begeleiders ook een schat aan informatie. Voor hen is een aanrader om over de schouders van 'hun' jongeren mee te lezen. De combinatie van portretten, foto's en bijdragen van jongeren zelf maken het tot een boeiend en veelzijdig boek.' Boek van 96 pagina's.

Boek 4: covertekst: 'Rowena, Savanna, Roermond. Betreurenswaardige incidenten kleuren het imago van de jeugdzorg. De publieke opinie oordeelt hard en ongenueanceerd. Dat het altijd beter kan en moet, weet iedereen die in de jeugdzorg werkt. De jeugdzorg is dan ook volop in verandering. Maar waar te beginnen? Waarom eigenlijk niet gewoon bij de kinderen en jongeren zelf? Als iemand weet waarom goede jeugdbescherming nodig is, zijn zij het.

In *Ze doen het voor mij* komen kinderen en jongeren aan het woord die onder toezicht staan van een (gezins)voogd. Zij vertellen hun ervaringen, gevoelens en wensen. Zij zetten hun beeld neer van de jeugdbescherming. Dan gaat het over wat volgens hen goede hulp is en het contact met de gezinsvoogd. En wat je volgens hen kunt doen als je problemen thuis hebt. Over de gewone en doorslaggevende zaken in het leven van kinderen bij wie het thuis niet allemaal op rolletjes loopt. Kracht en wijsheid spreekt er uit de verhalen van de kinderen. Kritiek wordt niet gemedan, evenmin als complimenten.

De bijdragen voor dit boek zijn ontleend aan de veelkleurige inzendingen voor de Kinderhulp-prijs. Ze worden onder meer gelardeerd met achtergrondinformatie over de jeugdbescherming, kinderkwaliteitscriteria en passages uit het internationale verdrag inzake de rechten van het kind. (...) ' Boek van 144 pagina's.

Over de schrijfster:

Fiet van Beek(1959) werkte in de jeugdzorg als maatschappelijk werker en journalist, onderzoeker en bestuurder/directeur van bureau WESP. Zij publiceerde meerdere boeken over jeugdhulpverlening. Momenteel werkt ze als projectleider bij Stichting Alexander en coördineert onderzoek naar Inclusie bij het lectoraat Klantenperspectief in Ondersteuning en Zorg van Hogeschool Windesheim Flevoland. Zie ook:

<http://www.swpbook.com/auteurs/16> en

https://books.google.nl/books/about/Gezellig_en_irritant.html?id=ovcDywwAACAAJ&redir_esc=y

Citaten:

Boek 1: Cover: 'Ik wou zelf ook mijn mening zeggen, maar nee... dat vonden ze niet belangrijk. Soms mag het wel, maar dan doen ze er niks aan. Bij Jeugdzorg betrekken ze je familie er niet bij. Dat is een nadeel.

Ze hoeven mij niet te vertellen wat ik precies moet doen. Laat ze me de wegen maar wijzen die ik zou kunnen bewandelen. Dan kom ik er wel.

Ik ben nu bij Jeugdzorg en ik ben er zeer tevreden over. We hebben echt het gevoel dat er naar ons geluisterd wordt. En alles gaat heel snel.

Zonder de vertrouwenspersoon op school had ik het niet gered. Zij was de eerste met wie ik gepraat heb over de ziekte van mijn moeder. Al die vier jaar heeft ze me gesteund.'

Recensies/Extra:

Boek 1: Henk Verburg: 'Dit boek is gebaseerd op een onderzoek dat het onderzoeksbureau WESP in 2002 heeft verricht in opdracht van het Landelijk Platform Jeugdzorg. Het gaat over de vraag wat jongeren en hun ouders verstaan onder 'vraaggerichte' hulpverlening. Het boek baseert zich op een literatuurstudie en op diepte-interviews met 52 jongeren en vijftig ouders. Na de inleiding beschrijven de volgende vier hoofdstukken wat jongeren willen van de hulp en de volgende vier hoofdstukken wat ouders willen. In de slotbeschouwing wordt geconstateerd dat wat ouders en jongeren van goede hulp verwachten, gerelateerd is aan drie thema's: macht/invloed, informatie en samenhang. Aansluitend is er nog een hoofdstuk met overdenkingen en opdrachten over vraaggericht werken met ouders en jongeren (met name bedoeld voor studenten), enkele bijlagen en een uitgebreide literatuurlijst. Het boek bevat veel citaten van jongeren en ouders. (...)'

Bol.com: 'Erg praktisch boek, veel handige tips waar je als hulpverlener gebruik van kunt maken, goed om vanuit de kant van de cliënt te kijken'

Boek 2: Biblion recensie, G. Brandorff: '(...). Bij levensvragen gaat het om meer dan geloofsbeleving, bijvoorbeeld de toekomst, feestvieren en leven in de groep. In de begeleiding zijn levensvragen tekort gekomen. De publicatie geeft inzicht over hoe met kinderen over levensvragen te praten en pleit nadrukkelijk voor een vraaggerichte, participerende wijze om met kinderen (vanaf vier jaar!) in gesprek te gaan. Vervolgens komen in een aantal portretten en gesprekken rond de zeven levensvragen (bijvoorbeeld "wie ben ik?", "wie houdt van mij?", "wie is God?" etc.) op indrukwekkende wijze de kinderen aan het woord. Crisissituaties vormen vaak de aanleiding voor plaatsing in de jeugdhulpverlening: er is dus alle aanleiding om over levensvragen te praten! De noodzaak is er en de kinderen willen het ook, blijkt uit het onderzoek! Een belangrijke, goed toegankelijke bijdrage voor meer aandacht voor 'de ziel in het werk'! Bevat citaten, illustraties, bijlagen en literatuurlijst.'

Boek 3: <http://www.deboekensalon.nl/dbs/book/223315> ' (...) Allen geven hun visie op wat goed zou zijn geweest en geven aanbevelingen voor ouders die overwegen pleegkinderen op te nemen en voor diegenen die pleeggezinnen begeleiden. Het is een openhartig boek dat gemakkelijk leest omdat het grotendeels in gesproken taal is. De inhoud is gevoelig; deze eigen kinderen hebben via dit boek weergegeven waar ouders en begeleiders veel van kunnen opsteken. Het boek is bestemd voor ouders die overwegen pleegkinderen op te nemen, pleegouders, hun eigen kinderen en de begeleiders van hen allen. Het boek is overzichtelijk ingedeeld en aantrekkelijk uitgevoerd met foto's in sepia tinten en gekleurde tekstkaders.'

https://books.google.nl/books/about/Gezellig_en_irritant.html?id=ovcDywAACAAJ&redir_esc=y

Boek 4: <http://www.frieschdagblad.nl/index.asp?artID=31760> ‘(...) De kinderen hebben soms vreselijke dingen meegemaakt. Een Friese jongen van veertien vertelt: „Mijn moeder ging trouwen met een man die ik niet aardig vond omdat hij vaak dronken was. Er was vaak ruzie thuis, toen kwam ik bij de kinderbescherming. Hij heeft mijn moeder bijna vermoord en in elkaar geslagen. (...) We hebben toen in een opvang gewoond en daarna kregen we een huis. Nu gaat het veel beter. Alleen zijn wij al onze spullen kwijt en onze huisdieren konden ook niet mee.”

In het boek staan verhalen en tekeningen van kinderen die hulp nodig hebben bij de opvoeding. Soms zitten ze in pleeggezinnen en een andere keer wonen ze onder begeleiding van een voogd bij hun ouders. (...) De kinderen geven in het boek aan wat ze graag zouden willen. Ze willen bijvoorbeeld vaker met de gezinsvoogden spreken. Ook missen ze aandacht en warmte en willen ze graag hun verhaal kwijt omdat ze dat bij hun eigen ouders niet kunnen. De kinderen willen met het boek elkaar ook steunen. Loop niet te lang met je problemen rond en zoek contact met mensen uit je omgeving, zo luidt het advies. (...)’